

Выходять во Львовѣ що Середы и Суботы (кромя русскихъ свѣтъ) о 4-ой годины по поудни.

Редація и администрація подѣ Ч. 15 павъ Марашиѣ.

Експедиція для мѣстныхъ предплатниківъ уряджена въ друкарни Т. Шевченка (улицы Крива Ч. 2 на 1-омъ поверстѣ).

Вѣс люты, посылки и рекламации наложитъ пересылати подѣ адресомъ: редакція и администрація „Дѣло“ Ч. 15 павъ Марашиѣ.

ДѢЛО

Предплатна на „Дѣло“ стоить: на цѣлый рокъ . . . 8 зр. на полъ року . . . 4 зр. на чверть року . . . 2 зр. Предплату наложитъ пересылати франко (наилучше почтовымъ переказомъ) до: Администрація час. „Дѣло“. Оголошеня принимаются по цѣлѣ 6 кр. а. в. бѣтъ одной строчки печатной. Рекламации неопечатаной вѣдлий бѣтъ порта. Рукописи не звертаются только на попередне застереженя. Поддьякоко чило стоить 10 кр. а. в.

Зъ причины свѣтъ въ слѣдуючомъ тыждня такъ въ Середу якъ и въ Суботу припадаючихъ, выйдѣ слѣдуюче Ч. 2 въ Пятницю дня 1. (13.) лютого о годинѣ 4-ой по поудни въ повтора аркуша.

Руска молодѣжь а рускій народъ.

Справу выхованя и образованя руской молодежи — поднесены въ „Дѣло“ Бе. Пр. О. Деканомъ и Мин. Сов. Дзєровичомъ и ВП. О. катихитомъ Стефановичомъ — уважимо яко одну зъ најважнѣйшихъ и найжизненийшихъ напихъ справъ народныхъ. Придержуючися нашей програмы хотѣлибсьмо, чтобы высказанй гадки не динилися на паперѣ а станис дѣломъ и перейшли въ житя. Шо нажежадобы въ томъ азглядѣ здѣлати, тоє вже указано въ переважнѣй части въ згаданыхъ дописяхъ. Цѣла та справа повинна статис предметомъ зрѣлой розваги всѣхъ Русинѣвъ, а бѣтъкъ предметомъ свѣдѣньхъ устныхъ нарадъ, якъ мусятъ попередити уложенье статутѣвъ, организацию товариства и цѣле введежье дѣла въ житє. Поки еще насѣе до того бѣтъвѣдна пора, хотѣлибсьмо и зъ нашей стороны докниуть кѣлька гадокъ, чтобы такъ важна справа была по можности всесторонне обговорена.

Не будемо говорити ни о важности выхованя и образованя руской молодежи, ни о можливости несеня помощи руской молодежи рускимъ народомъ. Въ томъ азглядѣ лєдья що далобся еще додати до вычерпующихъ слѣбѣтъ дописей зъ Рогатяна и Львова. Хотѣлибсьмо звернути увагу на тоє, що вже два лѣтъ тому назадъ подѣвѣсь въ соймѣ ВП. Теодоръ Бѣлоусъ — сей правдивый отецъ и першій основатель рускихъ бурсы въ Галичинѣ. ВП. Т. Бѣлоусъ подѣвѣсь наглагоу потребу закладаня въ нашѣмъ краю школъ ремѣсничихъ, а ВП. О. Ст. Качала при соймовыхъ разправахъ надъ крайнымъ бюджетомъ школьнымъ указавъ на одну зъ найслабнѣйхъ сторѣвъ нашего народного школьництва, именно на тоє, що

тепершній народнй школы не подають, нашому молодому поколѣнню реальныхъ, для розвою сельництва и въ загалѣ цѣлого нашего экономичного быту необходимого образованя. Оба тѣ такъ поважнй голосы добралися, такъ сказати, до живого въ нашьмъ народнѣмъ образованю и выхованю.

Шожь то єсть выхованье и образованье руской молодежи, якъ не праца надъ будучиостію цѣлого руского народа? Яка молодѣжь, така наша будучиость. А зновъ яке выхованье и образованье, така и молодѣжь. Для того треба такожъ дуже добре застановитися надъ тымъ, якъ мы хочемо образовати и выховувати нашу молодѣжь при загалнѣй подможѣ цѣлого руского народа. При такъ важномъ дѣлѣ и при такъ значныхъ жертвахъ, якы загадуемо бѣдати для образованя и выхованя молодежи, мусимо бути совѣтъмъ свѣдой той цѣли. до якои хочемо допрывадити нашу молодѣжь. вже и до теперъ бѣтъ руской народѣ досытъ значнй жертвы на подмогу молодежи. Рускй бурсы, хочъ не на великй розмѣрь, существуютъ майже по всѣхъ головнѣйшихъ мѣстахъ нашей Галицкой Руси. Для чогожь однако нѣтъ, коли умножилися и ульшились рускй бурсы, не бачимо въ школахъ такъ численной и патриотичной молодежи, якъ то было въ тѣ часы, коли еще такихъ бурсы не было? Для чого глядаемо за видимою користію, яка повиннабы вже доси выказатися для добра Руси зъ тыхъ дотепершнихъ бурсы кровавымъ грошемъ руского народа удержываемыхъ? Для чого еще недавно, въ часѣ выборовъ до рады державной, чути было небезосновнй жалѣ на недѣчивѣсть колншихъ бурсаковъ? Гдѣжь єсть та користь, яку має зъ дотепершнихъ бурсы — не поодинокй чловѣкъ выхованнй въ бурсы — але самъ народъ рускй?

Тымъ не хочемо однакожь повставати противъ тепершнихъ бурсы, або винити ихъ за тоє. Противно, мы хочемо показати, що коли дотепершнй бурсы

для руского народа малохосений, то се мнимо наилучшой воля основателей и управителейъ тыхъ бурсы. Причина того всего лежить въ томъ, на шо указали ВП. О. Качала и ВП. Дир. Т. Бѣлоусъ т. е. въ томъ, що выхованье и образованье молодого поколѣнныя не бѣтъвѣдає реальнымъ потребамъ розвою руского народа, що оно не єсть розвоємъ руского народа, але, вынавши рѣдкй случаѣ, властиво бѣтъчуженѣвъ руской образованой молодѣжи бѣтъ руского народа. Дотепершнй бурсы приносятъ независимо корнсть каждому бурсакову, бо они выводитъ ихъ на людй: зъ бѣдныхъ на розмѣрно высокопоставленыхъ. Але гдѣжь корнсть руского народа? Коли зъ нихъ будемо мати кѣлькадесятъ чи кѣлькасоть урядниковъ, адвокатѣвъ, учителейъ приватныхъ офичиялистовъ и т. д., о котрыхъ вправдѣ будемо могли сказати, що они родомъ Русины и выобразованнй та выхованнй за рускй грошъ, але не будемо могли сказати, що они на своихъ достоннствахъ остались ширими Русинами и дѣлають для добра Руси, — то зъ того, здаєся, не прѣиде гараздъ але скорше негараздъ для руского народа. А якужь мы маємо поруку, що всѣ тѣ напихи жертвами высоковыобразованнй бурсаки останутся ширими Русинами? Патриотизмъ и вдѣчивѣсть! Однакожь дуже то непевна рѣчь опирати реальный, жизненнй потребности народнй на однѣмъ чувствѣ патриотизму и вдѣчивѣсти. Противно нажежадобы патриотизмови надати реальный, тревалй основы. Тымъ часомъ тутъ власне не дѣсно такихъ реальныхъ подставъ для будучого дожизненного патриотизму, божь не можна забувати, що тѣ круги, въ котрѣ мы выводимо зъ бурсы руску молодѣжь, все еще остаются въ дуже переважнѣй части бѣтъчуженѣвъ а нашьмъ неприхлнлымъ не только рускимъ патриотамъ, але въ загалѣ рускому народови. Коли не выключно, то певне въ переважнѣй части выховуемо и образуемо мы такъ званныхъ зависимыхъ людей, вправдѣ матеріально и почестно може и

дуже поставленыхъ, але все таки зависимыхъ, котрѣ отже тоє и такъ мусятъ робити, якъ того хотѣтъ тѣ, бѣтъ кого они зависятъ. Чинъ адвокатъ, що заступѣє великихъ панѣвъ, чи политичнй урядникъ, що муситъ слухати показу зъ горы, чи учитель кнйный на Мазуры и т. д., чи тѣ и тымъ подобнй мимо внутрѣшной воли и згадки о вдѣчивѣсти можуть дѣлыви заявлятися яко рускй патриоты и чи не мусятъ они часто за рускй хлѣбъ кинуть камнемъ? Въ наилучшѣмъ случаю можуть они только мовчати и мовчкы дивитися на кривду своихъ колншихъ добродѣтѣвъ, що годовали ихъ черезъ 16 лѣтъ рускимъ хлѣбомъ. Поминувши небезосновнй жалѣ на завелику продукцію интеллигентного пролетариату у насъ, пытаемо, чинъ такнхъ то людй мае выховувати рускй народъ своими кровавыми жертвами и чи маємо мы нашьмъ праву на таку цѣль жадати жертвъ вже не бѣтъ одной интеллигенції але и бѣтъ самого народа? Чи ходитъ намъ о тоє, похвалитися, що зъ Русина може бути великй, але бѣтъ своего народа бѣтъчуженнй чловѣкъ, чи о тоє, чтобы молоде поколѣнне было дальнимъ, органичимъ розвоємъ руского народа?

Тожъ беручися за такъ важне дѣло, якъ выхованье и образованье руской молодежи коштомъ руского народа, належить паматати на тепершнй станъ нашего народа, на тоє, чинъ бѣтъ теперь єсть и якои молодежи для своего розвою и для полученя свои долъ потребує. И въ выхованю и въ образованю молодежи, такъ якъ и въ всѣхъ справахъ, не можемо мы робити скоковъ, але мусимо поступати бѣтъ степени до степени напередъ. Рускй народѣ може давати свой грошъ, чи свой хлѣбъ, только такой молодежи, котрабы ему служила, для него працювала и его долю полншала. У насъ богато говорено, о томъ, чтобы старатися о независимыхъ людѣй. Однакожь независимѣсть може дати только независимй бытъ матеріальный, а того нашъ народъ не має до роздѣч. Интеллигенція,

ГАДКИ ПОДОЛЯНИНА

зъ powodu конскрипції въ р. 1880.

Читаю въ часописѣхъ, що правительство намѣряє бѣтъвѣдно до §. 5. закона въ 29 марта 1869 предприняти въ томъ роцѣ новѣ обчисленье народонаселеня въ Доломитнй дорогею администраціей. Звѣстивъ рѣчь, яку увагу мають циферы въ житю политичномъ, отже и не дивна, що иншй народы нашей монархїи уже нѣтъ заходять коло того, чтобы тує справу повести въ свою корнсть, а бѣдавъ щобъ не выйтѣ въ нѣєть шведомъ. Нашѣ Русины выгнально єсь вѣтъмъ обчислюють и для того и где на томъ выходять. Зъ тоь поводу бѣтъчуженѣвъ до Вашего „Дѣла“ єсь своимъ гадками въ той справѣ, бо єє новѣ обчисленье населеня буде важнѣйшее, якъ коли не бѣтъ передъ тымъ, именно со азглагоу на внутрѣшнй перестрой монархїи. Подѣавъ лишь гадки, а не высочуюю въ нѣхъ остаточного высадку, позвалъ не маю подѣ русской всѣхъ потребныхъ даныхъ и жерель урядовыхъ. Може однакъ гадки монъ ввернути на себе увагу компетентныхъ въ томъ дѣлѣ людѣй, котрѣ рѣшатъ справу, якъ належитъ.

Бѣла справа шутрѣшного перестрою монархїи мае бути рѣшена корнстно и досеши до примиреня народностей, що бѣтъ поставило яко програму министерство Тавоє, то може оно статис лишь тымъ способомъ, чтобы правительство уважидно справедливй задали всѣхъ народѣвъ. Дуже важною отже рѣчью для правительства буде, мати докладну сви-

денцію о бѣтъотношенѣи бѣтъмногости и меншости въ краяхъ населенныхъ рѣтъжnymi народностями; такъ и пр. въ ихнхъ поѣтъвѣтахъ Чехъ и Моравнй творятъ бѣтъмногость Нѣмцѣвъ або Чехи, яке бѣтъотношенье шо до числа заходить меже славянскимъ а италійскимъ населенємъ въ Далмациѣ, меже польскимъ а рускимъ въ Галичинѣ, рускимъ а белорускимъ на Буковинѣ и т. д. И справдѣ не можна собѣ нашьмъ подумати справедливого переведеня закона о народностяхъ, если правительство не буде мати точныхъ даныхъ о народонаселеню. Нажежадобы отже и Русинамъ застановитися завчаєшу надъ тою справою и предложити свои гаданя въ той справѣ, нальѣтъ на случаѣ, коли бѣтъмо не мали надѣти ихъ перевести. Звѣстивъ бо рѣчь, що конскрипціє будутъ займатися власти администраціей, у насъ въ Галичинѣ — польскй, и повѣдутъ дѣло по своему. Для примѣру лишь хочу порѣбнати гдѣннй статистичнй данй поданй въ географичныхъ дѣлахъ на основѣ послѣднѣй конскрипції 1869 р. Такъ и пр. Вараскі, (Ludność Galicyi, Lwów 1874) подѣавъ на стор. 49 слѣдуючй выказъ:

	р. 1857	р. 1870
Католик. обр. латинск.	44,0%	45,0%
„ „ греческ.	44,0%	42,0%
Протестантѣвъ.	0,0%	0,0%
Жидѣвъ.	9,0%	10,0%

До того выказу примѣчавъ Рапацкй, що населенье катол. въ бѣтъотношеню до азглагоу населеня пароло нашьмъ жидѣвскѣ населеню о 1,2% а греч. катол. населенье

зменшилось о 2% (чи только Русинѣвъ удалось въ 12 лѣтахъ азминциувати?).

На стор. 51 подѣавъ Р., що Полякѣвъ въ цѣлой Галичинѣ єсть о 3,2% бѣтъмногость Русинѣвъ; Поляки займають 45,2%, а Русины 42,0% азглагоу населеня.

Tatowir (Geographia Galicyi, Lwów 1874.) подѣавъ зновъ на 54 стор., що Поляки займають надъ 42% а Русины бѣтъмногость 44%. Steinhäuser (Geographie von Oesterreich-Ungarn, Prag 1872) подѣавъ зновъ Полякѣвъ на 43% а Русинѣвъ на 45%, отже досытъ азглагоу єть Татомиромъ, але оба послѣднй цѣльковито рѣтъжнитєсь съ Рапацкимъ. Приняти треба, що всѣ три мали подѣ рускую урядову выказу, заходить отже пытанье, азъ бѣтътака рѣтъжнница? — Очевидно лишь зъ powodu самомотѣвъ. Якимъ отже способомъ могло статис, что Рапацкй начисливъ майже 46% Полякѣвъ, а Татомиръ лишь надъ 42%. Роавнака загадки тои лежить въ томъ, что Рапацкй азъ подѣтану подѣлу на народности принявъ обрядъ и исповѣдниковъ латинского обрѣду всѣхъ вчисливъ до Полякѣвъ, анекотавъ отже на той подѣтанѣ для польской народности насампередъ Нѣмцѣвъ лат. обрѣду. Татомиръ бо выказавъ (стор. 55), що въ Галичинѣ жѣтъ надъ 3% Нѣмцѣвъ, а Р. уважѣє Нѣмцами лишь прѣтъстантѣвъ, котрыхъ обчислене на 0,0%. Причина зновъ рѣтъжннцѣвъ Татомира и Рапацкого бѣтъ Штайнгаузєра єсть та, що оба першй уважають Русинами лишь исповѣдниковъ греч. обрѣду, а тымчасомъ урядовй жерела, якъ наводитъ Р. (стор. 41), выказують уже въ конскрипціи зъ 1857 р. о 8319 бѣтъмногость Русинѣвъ,

якѣ исповѣдниковъ греч. обрѣду, а въ конскрипціи зъ 1869 выказують уже 68.000 бѣтъмногость Русинѣвъ пѣтъмногость икѣ пѣтъмногость исповѣдни (Татомиръ стор. 60). Навѣденнй примѣрь, аздеєсь, достаточнй, чтобы показати, якѣ самомотѣвъ поступитъ у насъ при обчисленю народонаселеня, котре въ Австрїи, а именно въ Галичинѣ представляє далеко бѣтъмногость трудности, якъ и пр. у Франції або Италїи. Для повяеня хаотичныхъ понятий у напихъ властей шо до народности позволю собѣ навѣсти еще однѣмъ фактъ. Дирекція ц. к. школы реальный въ Тернополѣ въ своѣмъ справоданю зъ р. 1878 выказує (на стор. 30.) жидѣвъ 33 и примѣчавъ: Z tych 33 żydów jest: 30 narodowości polskiej, 3 niemieckiej!!!

Бѣла отже власти администраціей, стануть такъ же поступати при конскрипціи, то може статисъ, що Русины, котрѣ фактично числомъ становлять переважну бѣтъмногость населеня въ Галичинѣ, будутъ стисненѣ до невеличкои меншости.

О шожь мы повиннй дѣвати, что домогайтися бѣтъ правительства, чтобы справа та не выйтѣла на нашу шкоду?

Довоєтъ, що правительство намѣряє приваичити въ бюджетѣ 7—800.000 р. на конста новѣ конскрипції и шо теперь въ Вѣднѣ мае бѣтъотнєєсь мовѣвъ приготавительная наука, на котору правительство мае конскрипци въ краѣвъ коронарнхъ певне число урядниковъ до Вѣднй, чтобы тамъ могли при статистичнѣй центральной комисїи приспособитися до дѣла азданого и практично ширитися. Способѣ

тати, або редактора вже ще поправити. 4. Заповідь. Не зачинай писати зразяє з гори, бо редактор мусить часто насліді стати змінені, або як не маємо машини, тож як писати, або менше потрібує місяці, щоб скласти даки інструкцію що до складаня. 5. Заповідь. Не зачинай писати рукописом із трубки, бо кожній, що ти дописав, буде сердитися, чи редактор, чи складач, або коректор. 6. Заповідь. Підписуй все точно своє ім'я з адресою із писемі, позаяк редактор забрався з тобою переписати, а впрочім ім'я твоє буде порукою достовірності твоєй донесі. Як уживаєш повсякденну, або якогось знаку, то обидиши подіть тмає світ ім'я, яке не буде оголошено.

Вісті епархіальні.

Із АЕпархії Львівскої.

Пережили в душпастирських посадах: Іванія Дудинській із Лублянки поміщикам поставивши завідателем із Вишневицях; Теодосій Стронцій із Вишневиць співробітником із Лублянки; Антоній Буликівич завідателем Герошвиці; Михайл Тимішев співробітником із Устюгольця; Юрій Чубатий, співробітником із Нараєва; завідателем із Шайхнівцях.

Позаважено на пережину своїх місяць одержали Т. Мелешикевич із Окія і І. Левчицкій із Кочаловиць, коли дотичні грамоти презентаційній консисторії предлажати.

Презвину одержав о. Іванія Кучивічій із Фелькова на парохію Параше, дек. Надбуржиського.

Ві промовиціо прихаті: На парохію Кляжишч, дек. Болеховського, оо: 1) Михайл Вагилевич, 2) Михайл Коліса, 3) Іларіон Ялович. — На капеланію Жиснокира, дек. Булашного, оо: 1) Юліань Левчицкій, 2) Ніколій Фолварковій, 3) Теодозій Бородайкевич, 4) Михайл Баранг.

Отеч містима конкурсового урядженія оо: Іванія Макаренч, Ніколій Дрогомирцік, Іванія Короба, Викторь Величанскій, Іванія Левчицкій, Михайл Гезинковіч, Іванія Мочульскій, Дмитрій Микшой, Іванія Гаванскій і Петро Семіка.

ПОСЛѢДНІЙ ВѢДОМ. и ТЕЛЕГРАМЫ.

Відень. 24. січня (6. лютого). Вь радї державної розправа надї поновлено о грунтності податку. Взаступникъ правительствѣ Майеръ осядиче, що новий просьба більшости податковон комисіи совсѣмъ не зближені до правительственнаго предложенія и правительство обетає при своіхъ основнихъ постановленіяхъ о контингентнованю и рекламациѣ податку. По бесѣдахъ Менгера и Трояна отрочено дальшу розправу. — Ки. Антенштайнъ вноситьъ цѣлковиту реформѣ школьнѣ уставу із духу религійності, морального и народного образованія молодежи. Анибаеръ вноситьъ обниженю школьного обовязу въ 8 на 6 лѣтъ.

Відень. 25. січня (6. лютого). Fremdenblattъ звірочає поголовкамъ о демісіїхъ министрѣхъ и о номінаціяхъ новихъ министрѣхъ, одинокъ признає, що пытаннє допониеня министерства вже незадолго рѣшится. Министерствѣ Таа-фого останеси коалиціоннымъ, а не перемѣниться въ министерствѣ партіи правичѣ. Стара Presse доноситьъ, що мин. Штремаєрь осядичитъ при конференціи съ знаменитими депутованымъ, що на случай имевши бар. Кригавль министрѣхъ уступитъ въ министерствѣ.

Прага 25. січня (6. лютого). Д-ръ Шмайгаль, ин. Кольморедо, д-ръ Кларъ и д-ръ Байерфельдъ мають вручити Цесареві чехо-нѣмецкій меморіалъ.

Лондонъ 25. січня (6. лютого). Королева отворила сесію парламенту моною тронною.

Жертвы на руску Бурсу тернопольску

Всѣхъ жертвъ вѣкъ окладъ, выдѣл. 1879 годѣ на 21 стл. 1880.

1. Донатки за пияоміѣхъ Буромъ 135 зр. 2. Пр. о. Держко яко членъ 3 зр. 3. Чинищ найку за офіцины Буромъ 14 зр. 4. Пр. о.

И. Гавацкій яко членъ 3 зр. 5. Ва. п. Г. Кожоровскій яко членъ 6 зр. 6. Пр. о. А. Альбоменяч яко членъ 5 зр. 7. Вир. о. В. Фортуна яко членъ 3 зр. 8. Ва. г. А. Барвильскій яко членъ 3 зр. 9. Ва. п. директоръ Банку шот. Розницъ 10 зр. 10. Ва. п. Држ. В. Лучаковскій яко членъ 3 зр. 11. Ва. п. В. Загайкевичъ яко членъ 3 зр. 12. Ва. п. 3. Попель яко членъ 4 зр. 13. Отгоотки до дня 1 персона 1879 111 зр. 56 кр. 14. Ва. п. П. Глинскій яко членъ 3 зр. 15. Пр. о. М. Павлицъ яко членъ 3 зр. 16. Пр. о. І. Чубатый яко членъ 2 зр. 17. Вир. о. Ф. Бацькоскій яко членъ 3 зр. 18. Пр. о. В. К. яко членъ 2 зр. 19. Пр. о. Е. Лисовецкій яко членъ 3 зр. 20. Ва. г. С. Загайко яко членъ 3 зр. 22 кр. 21. Пр. о. Н. Юськевичъ яко членъ 3 зр. 22. Пр. о. С. Навроцкій яко членъ 1 зр. 23. Пр. о. І. Любоничъ із Острова яко членъ 2 зр. 24. Вир. о. Г. Ольшеницкій 3 зр. 25. Пр. о. І. Гаюкевичъ із Буцисъ яко членъ 10 зр. 26. Пр. о. В. Чаплинскій 2 зр. 27. Пр. о. А. Чемеринскій яко членъ 3 зр. 28. Вир. о. І. Скоморовскій яко членъ 3 зр. 29. Ва. п. А. Федороничъ на свята для пит. 10 зр. 30. Н. Н. выграє въ карты 1 зр. 31. Вбл. п. Ф. Федороничъ на свята для питом. 5 зр. 32. Св. выдѣлъ Рады повітвон тернопольск. 50 зр. 33. Ва. п. М. Перль 4 зр. 34. Ва. п. І. Барна яко членъ 3 зр. 75 кр. 35. Пр. о. І. Захидній отъ прихожанъ із Колади 2 зр. 60 кр. 36. Пр. о. Н. Темницікій зобравъ на череку у о. Богоноса отъ Вир. о. Богоноса 1 зр. Вир. о. Г. Ольшеницкаго 1 зр. Пр. о. Н. Темницкаго 1 зр. Пр. о. Т. Грицины 41 кр. Пр. оо. И. и С. Гавацкихъ по 10 кр. и 20 кр. Ва. п. дѣкаря Мартиновича 20 кр. Ви. управителя добры Хмеловского 1 зр., нар. учит. Домбровского 20 кр., рахмистра Остапильского 1 зр., антикаря Височанского 1 зр., Грека 17 кр. дѣкаря Бадія 1 зр. 10 кр. почтмистра Кула 1 зр., Егения Ольшеницкаго 50 кр. въ жидка тарокового 72 кр. разомъ 6 зр. 89 кр. 37. Пр. о. И. Котовичъ із Пробожной отъ себе и прихожанъ 17 зр. 38. Гайдамаха 5 зр. 39. Почт. Ф. Судомора зобравъ отъ Вбл. п. и-нѣ Гривничъ Г. Старженской 10 зр. Ва. п. и-нѣ Круничко 2 зр. Пост. братства церкви въ Беневѣ яко членъ 3 зр. 40. Ва. п. Ал. Барвильскій яко членъ 1 зр. 41. Ва. п. Г. Гецівъ яко членъ 5 зр. 42. До-ставилъ Институту старпроп. отсотки отъ зложенихъ у него грошей на тернопольску

Бурсу 16 зр. 71 1/2, кр. 43. Оахдей Лучаковскій 1 зр. 44. Др. Ва. Лучаковскій 28 1/2, кр. 45. Ва. О. Витоминскій із Денисона черезъ Г. Бородевича 4 зр. 46. Звѣрено довгъ із минушого року 10 зр. 47. Ва. п. Бородевичъ 1 зр.

Натураліями:

Пр. о. Амар. Крушевницкій: корець бараболь. Вбл. п. и-нѣ М. Варануцькиска: корець бараболь, 9. гарниць крутъ греч. 2 кварта масла, 3 кварта смра. Вбл. п. Ф. Федороничъ: килограмвъ гороху 42, фасолѣ 28 1/2, крутъ греч. 28, крупъ ячмен. 41 1/2, солонина 18 1/2, салаба 2 1/2, салецсона 1 1/2, и 3 книжки и 3 ковбасы. Ва. п. Стефановичъ: 6 колачѣхъ.

При тої случайности упрашаєса III. членѣхъ, поспішити съ присяжкою своихъ залогамъ датѣхъ членскихъ, понеже они доси суть дуже высокія.

Отъ выдѣлъ рускон Буромъ Въ Тернополѣ дня 22. січня 1880.
Д-ръ В. Лучаковскій.

Куретъ львівскій въ дня 31. січня а. 1880.

МАТІЯЪ ЖАЛОГЪ		МАТІЯЪ ВАЛЮТЪ	
Р. КР.	Р. КР.	Р. КР.	Р. КР.
1. Актіи за штуку.			
Желѣзн. Кар. Львѣ. по 200 р.	257 50	290 —	
Львѣ-чери-ва. по 200 р.	159 —	192 —	
Банку гвн. галиц. по 200 р.	229 —	293 —	
2. Листы заст. за 100 р.			
Общ. кредит. галиц. по 5% аз.	95 50	97 50	
" " " " " по 4% аз.	89 60	90 60	
" " " " " по 5% аз. період.	96 50	97 50	
Банку гвн. галиц. 6% аз.	100 —	101 —	
Листы дов. гал. руот. банку и 6%.	101 —	103 —	
3. Листы довгидъ за 100 р.			
Общ. ролъ. кред. Загледъ для Гал. и Буков. 6% доосн. въ 15 лѣтъ	92 —	94 —	
4. Обліги за 100 р.			
Инденизаціи галиц. 5% м. к.	96 75	97 75	
Обліги комунальн. Гал. банку рустакъ 6%.	98 —	100 —	
Пожички кр. зъ р. 1873 по 6%	99 —	101 —	
5. Лосы мѣста Кракова	19 50	21 50	
" " " " " Станиславова	27 —	29 —	
6. Монеты.			
Дукатъ голландскій	5 42	5 52	
" " " " " цесарскій	5 46	5 56	
Наполеондоръ	9 30	9 40	
Цѣвнперіалъ	9 60	9 72	
Рубльъ русскійъ ерѣвскій	1 58	1 70	
" " " " " паперовый	1 23 1/2	1 25 1/2	
100 марокъ нѣмецкихъ	57 70	58 30	
Серебро	99 50	100 50	

Генеральная Репрезентация
для Галичины и Буковины у Львові,
ул. Коперника н-ръ 16.

„СЛАВІА“

Генеральная Репрезентация
для Галичины и Буковины у Львові,
ул. Коперника н-ръ 16.

Банкъ взаимныхъ обезпеченій въ Празѣ.

(Основаній въ 1869 р.)

Принимаетъ обезпеченіе капиталѣвъ и рентъ на случай жизни и смерти въ рѣжныхъ комбинаціяхъ, обезпечає посаги и пенсіи або ренты дожившей безъ взгляду на станъ, вѣкъ и полъ, а въ конціи обезпечає противъ шкодамъ отъ огня и градобитія. Десятлѣтній результатъ своего существованья заключає въ слѣдующѣмъ:

СУМАРИЧНОМЪ ВЫТЯГУ

изъ счетовъ и справозданя за рѣкъ администр. 1878.

Секція I-II. Обезпеченіе капиталѣвъ и рентъ на случай жизни и смерти.
Число членѣвъ 16,737. — Обезпечена сума 9,157,705 зр. 50 кр. — Обезпеченіе ренты 1876 зр. — Преміи и побочный наждежносты 164,627 зр. 14 кр. — Фонды резервонъ и ручительн. 753,076 зр. 87 кр. — Резерва членѣвъ 109,768 зр. 29 кр. — Уплатенн. капиталы и ренты за рѣкъ 1878 93,740 зр. 48 кр. — Надвизка за рѣкъ 1878 для членѣвъ и фондѣвъ 8,484 зр. 18 кр., надвизка на резерва для I. секціи 6,000 зр.

Вь секціи I. открыто съ началомъ 1880 р. нову автономичну и самостоятелну сѣтку для обезпеченія пенсіи або рентъ дожившейхъ при вкладкахъ рѣчныхъ отъ 10 зр. до 100 зр. а. в.

Секція III. Стотаришеніе для взаимного наследствѣ.
Число членѣвъ 18,443. — Капиталъ 7,829,090 зр. 50 кр. — Уплатенн. вклады въ 1878 р. 230,181 зр. 46 кр.) Майно (резерва) врозъ съ 4% отсотками 2,405,830 зр. 34 кр. — Надвизка резерва 325,120 зр. 61 кр. — Надвизка на поддержку администратіи 20,000 зр. — Зыскъ процентный за рѣкъ 1878 (безъ вклученія условенныхъ 4%) выноситъ 80,073 зр. 27 кр., перенесен. доходный изъ секціи II. съ лѣтъ 1869—1873 56,998 зр. 35 кр.) Обше кѣбно стотари-

шенія для взаимного наследствѣ выноситъ съ концемъ десятого року администратіи 2,720,950 зр. 95 кр.

Стотаришеніе кредитовѣ.
1. Стотаришеніе кредитовѣ. — Пожички на кавіи для чиновничьихъ державныхъ, коммунальнхъ и приватныхъ, которъ обезпечилася въ секціи II. по крайній мѣрѣ на 500 зр. — Число членѣвъ 328. — Сума до теперь удаленныхъ пожичокъ на кавіи 145,880 зр. 39 кр. — Сальдо позбѣталости капитала до амортизованія 73,502 зр. 65 кр. — Потери на кавіяхъ въ 1878 р. побѣла уведомлена 213 зр.

2. Стотаришеніе кредитовѣ. — Пожички и залучки для членѣвъ секціи II, которъ обезпечилася въ „Славіа“ на случай смерти по крайній мѣрѣ на 300 зр. — Число членѣвъ 1335. — Сума пожичокъ 941,599 зр. — Сальдо позбѣталости капитала до амортизованія 497,769 зр. 49 кр. — Шкоды изъ р. 1878 черезъ заирозабѣлъ полагъ у двоихъ членѣвъ 1,929 зр. 88 кр.

Секція IV. Обезпеченіе противъ шкодамъ отъ огня.
Число членѣвъ 116,679. — Обезпеченіе капиталѣвъ 108,100,580 зр. — Преміи съ побочными наждежностями за 1878 р. 749,630 зр. 56 кр. — Резервы въ преміяхъ готѣлско (безъ взгляду на преміи, которыхъ раты въ 1879 р. мають бути уплатенъ въ квотѣ

545,926 зр. 27 кр.) выноситъ 262,026 зр. 97 кр. — Надобныковеніи резервы 80,493 зр. 63 кр. — Резерва зыскѣвъ преміиныхъ 59,246 зр. 56 кр. — Уплатенн. шкоды разомъ съ выдатками за рѣкъ 1878 550,738 зр. 8 кр. — Зыскъ для членѣвъ и фондѣвъ за 1878 рѣкъ 15,331 зр. 38 кр. — Отъ часу треваня секціи IV. (1870 вклучено до 1878) надѣлено на подѣстѣ 84 1/2 и 5 статутѣвъ того отдѣла 119 громадъ прирадаи до гашени и то майже безъ выемка сплавками о 4 колексахъ изъ варгоости по 500 зр. — Составъ млындѣвъ въ секціи IV. — Обезпеченій капиталъ 6,662,300 зр. — Преміи 51,269 зр. 61 кр. — Шкоды заплаченъ и квоты бути заплаченъ разомъ съ коштами ликвидационными 43,749 зр. 26 кр. — Вынагородженю шкоды членѣвъ въ лѣтахъ 1870—1878 въ стотаришеню млындѣвъ 276,587 зр. 76 кр.

Секція V. Обезпеченіе противъ градобитю.
Число членѣвъ въ 1878 роцѣ 5,713. Обезпеченій капиталъ 4,288,320 зр. Преміи съ побочными наждежностями 83,646 зр. 64 кр. — Резерва и фондъ ручительный 55,112 зр. 84 кр. — Шкоды заплаченъ съ выдатками въ 1878 р. 20,071 зр. 72 кр. — Зыскъ изъ преміи для членѣвъ и фондѣвъ 31,166 зр. 14 кр. — Резерва зыскѣвъ преміиныхъ 12,819 зр. 88 кр.

1,113,650 зр. 62 кр.

Канцелярія Генеральной Репрезентации для Галичины и Буковины находится у Львові, при улиціи Коперника н-ръ 16.

Выдана за редакцію Генераліи: Михайл Коосакъ.